



Za Jozefou Heroldovou-Znašikovou (1923-2002)

Jazykovou redaktorkou bola od prvého čísla Kritiky a ešte predtým pomáhala – cez svojich známych výtvarníkov – s návrhom designu časopisu. Tešila sa na každý text a taktne, no kriticky a presne hodnotila jednotlivé príspevky. Občas som dokonca vypustil text, keď mi pokojne oznámila, že síce gramaticky je vec „ošetrená“, ale obsahu to pomohlo pramálo. Po redigovaní sme si neodpustili v byte na Grösslingovej ulici v Bratislave jej obľúbený vínový strik a diskutovali sme o všeličom. Rád som počúval o jej skúsenostiach a zážitkoch šéfredaktorky v SMENE, kde pri nej vyrástla celá generácia publicistov a spisovateľov. „Teta Jožka“, ako som ju smel dôverne volať, si nevedela zvyknúť na penziu a ako intelektuálka sa najlepšie cítila, keď mohla pracovať s textom a živo debatovať v spoločnosti o generáciu alebo dve mladších ľudí.

Časť tohto čísla stačila zredigovať, no zvyšok ostal na jej písacom stole. Ešte pár hodín pred smrťou v nemocnici odkázala do redakcie, nech sa nebojíme, že všetko zrediguje načas. Bohužiaľ, už sa tak nestalo.

Samo Abrahám